

Kuncsorba, 1910. július 12. – Budapest, 1983. november 1.

Apja kubikos volt. Négy elemi és egy gimnáziumi osztály elvégzése után az ipariskolában négy évig cipésztanonc volt, Szarvason segédként szabadult fel. 1934–1938-ban az Orosházi Cipészek és Csizmadiák Szövetkezetében dolgozott, majd zsákjavító munkás, illetve mezőgazdasági idénymunkás. 1939-től a Szociáldemokrata Párt tagja. Baloldali magatartásáért és szervezkedésért többször letartóztatták, 1941–1942-ben börtönbüntetését töltötte, 1944-ben a nagykanizsai táborba internálták. 1944 októberétől a Magyar Kommunista Párt orosházi szervezete vezetőségi tagja. Novemberben bekerült a délkelet-magyarországi titkárságba, majd 1945 májusától a Heves megyei pártszervezet függetlenített titkára lett. 1945. június 24-én delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945. november 4-i, az 1947. augusztus 31-i választásokon a Heves és Nógrád-Hont megyei listáról jutott be a törvényhozásba; 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Heves megyei listájáról ismét tagja lett az országgyűlésnek. 1950-ben átirányították a néphadseregbe, hivatásos tisztként ezredesi rendfokozatot ért el. 1953-tól a Dunántúli Rostkikészítő Vállalatnál, később a Népstadion építkezésén dolgozott. 1957-től a Legfelsőbb Bíróság párttitkára; 1958. június közepén a Nagy Imre-per egyik népbírája. 1958-ban áthelyezték a Haditechnikai Intézet pártszervezetének az élére.